

DR. JORDI CAMÍ

entrevista

JOAN ALBERT AMARGÓS

MÚSIC

Cara
a
dret

JOAN ALBERT AMARGÓS

entrevista

DR. JORDI CAMÍ

METGE

J.C. | Què és el més difícil o complex de coordinar i dirigir altres músics?

J.A.A. | Aconseguir que et respectin, però per a això n'has de saber -i ells ho han de notar-, i controlar molt bé el que estàs fent.

D'on prové el teu amor per la música? Quins van ser els teus moments claus o primers?

Del meu entorn familiar. Els moments claus van ser en la meua infància, aprenent al costat del meu avi, el també músic Joan Altisent.

Quina perspectiva et queda del grup Música Urbana?

Un procés d'aprenentatge extraordinari, gràcies a l'aportació de tots els seus integrants i a la disciplina que ens vam imposar.

La teua biografia musical és molt diversa. Quin diries finalment que és el teu fort?

S'ha de saber separar la tasca d'arranjador i la de compositor. En la primera he hagut d'adaptar-me als diversos estils, però com a compositor és on em trobo més còmode, ja que no tinc cap tipus de condicionant. Però és evident que els meus treballs per a orquestra són els que han tingut més repercussió.

Has rebut molts i importants guardons. Quin és el que valors més i per què?

Qualsevol premi és un reconeixement a la feina d'un artista, però potser el més especial per a mi va ser el fet d'estar nominat als premis Grammy, dins la categoria de millor compositor de música clàssica contemporània, l'any 2008.

Quina sensació tens en relació amb l'Alzheimer, aquesta nova epidèmia vinculada a la joia de viure cada cop més anys?

Per desgràcia he viscut de prop aquesta malaltia i només desitjo que es pugui millorar la qualitat de vida dels afectats tan aviat com sigui possible.

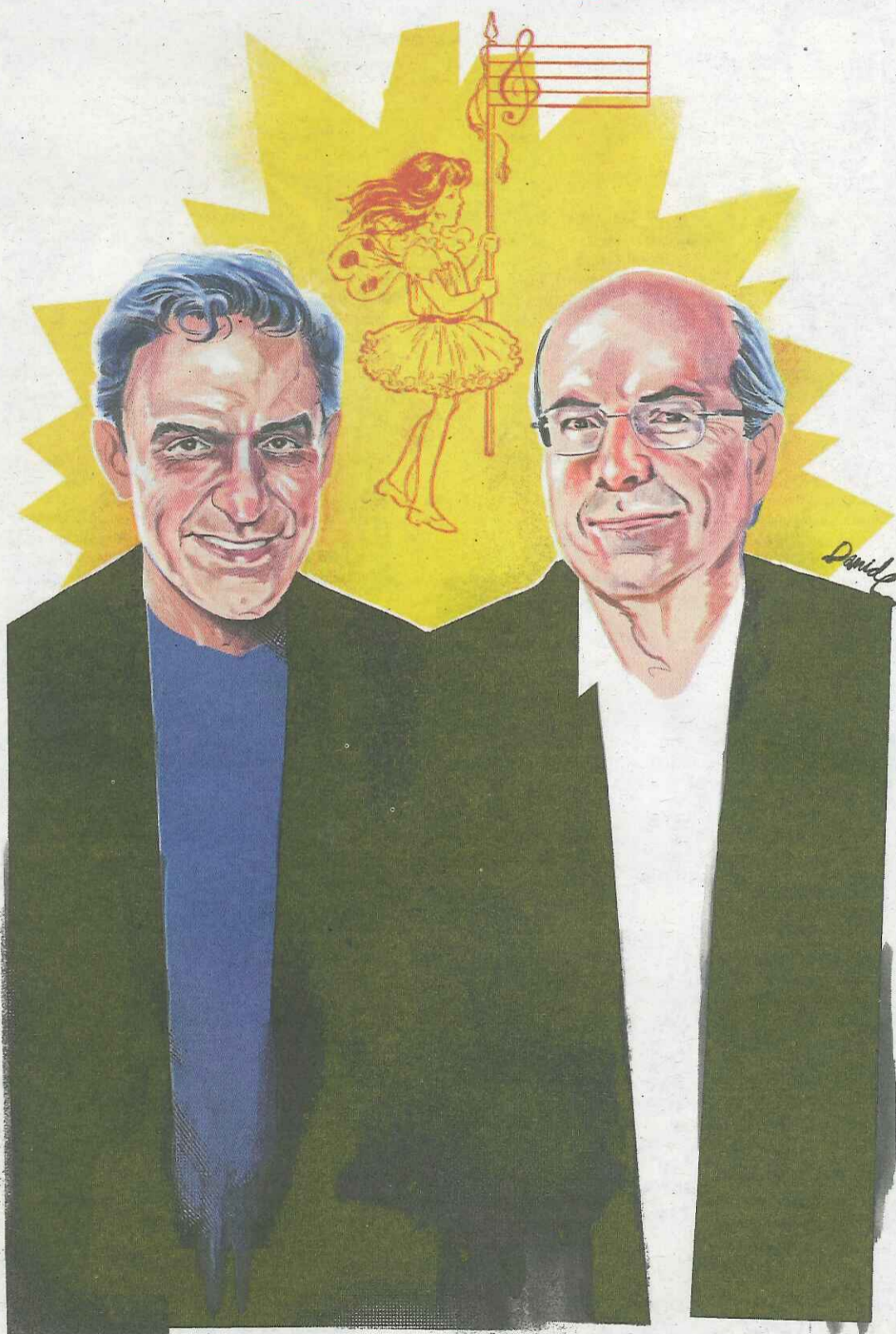
La Fundació Pasqual Maragall vol contribuir a trobar solucions a través de la recerca científica. Només ho aconseguirem si comptem amb l'altruisme de la societat. Quin missatge donaries en aquest sentit?

Treballem tots plegats per trobar solucions per a aquesta malaltia que ens toca tan de prop.

Cal que t'agraeixi la teua gran implicació en el concert que estem organitzant. El conjunt d'artistes que es reunirà al Sant Jordi és formidable.

Què en destacaries de cadascun d'ells?

Serrat: les seves cançons formen part de la memòria històrica de tots nosaltres. Sílvia Pérez Cruz: una preciosa veu mediterrània. Noa: arrels i virtuosisme. Poveda: un cantautor globalitzat i personal. Barbara Hendriks: un meravellós color de veu.

Joan Manuel Serrat, Barbara Hendriks, Noa, Miguel Poveda i Sílvia Pérez Cruz actuaran el dissabte 28 al concert per la recerca contra l'Alzheimer al Palau Sant Jordi. Joan Albert Amargós i el Dr. Jordi Camí hi estan implicats a fons.

J.A.A. | Per què dedicar-se a la neurociència?

J.C. | El cervell encara és el gran desconegut. Quan vaig entrar a estudiar medicina ja ho vaig fer pel meu interès per les neurociències, concretament pels mons de la cognició i de les emocions. Inicialment volia fer psiquiatria, però després em va fascinar la

psicofarmacologia. De fet, he dedicat una llarga etapa professional a la recerca sobre els medicaments psicoactius i les drogues.

Què es necessita per poder curar aquestes malalties?

Més i millor coneixement científic, no hi ha altres dreceres. I per fer-ho es necessiten més recursos econòmics i la generosa col·laboració de voluntaris per als estudis clínics. Els voluntaris ja els tenim.

En quin punt està la recerca?

La recerca sobre l'Alzheimer s'enfronta a un nou paradigma, ja que la malaltia comença de manera silenciosa entre 15 i 20 anys abans de la manifestació dels primers símptomes i encara no tenim prou coneixement del que passa en aquestes etapes. Però amb aquesta informació aconseguirem prevenir l'Alzheimer.

La ciència en moments de retallades...

Passem per mals moments, però hem de resistir. La classe política que ignora la recerca científica -com l'administració central actual- es delata per la seva ignorància i egoisme. Cal una altra manera de fer política.

Jo crec que la música pot sanar. ¿Té base científica aquesta creença?

També ho crec, però ens falten proves per validar-ho i aplicar-ho amb la màxima eficiència.

I com afecta a l'Alzheimer?

Tenim proves directes i indirectes que la música és molt important per a les persones afectades. Però encara no sabem ni el com ni el perquè.

Tindrem al concert cinc grans veus. Quina t'agrada més?

Sóc de Terrassa i m'han criat amb el so del jazz, però amb el temps m'he tornat molt eclèctic, o sigui que us estic esperant a tots amb la mateixa il·lusió.

Amb els beneficis del concert, què es podrà aconseguir?

Més recursos per a la nostra recerca científica, concretament per aconseguir prevenir aquesta malaltia i donar suport a les persones que cuiden les que ja estan malaltes.

Quin creus que és el futur de la malaltia?

El futur és aconseguir interferir-la des dels seus inicis i retardar-la, que no tinguem temps de patir-la. Si no és que volem viure 150 anys, però això ja us ho ben regalo.

DANIDE